

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U DOBOJU
Broj: 84 0 K 070050 25 Kž 2
Doboj, 16.03.2026. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE !

Okružni sud u Doboju, u vijeću sastavljenom od sudija Marijane Lazić Miladinović, predsjednik vijeća, Slavice Bambulović i Snežane Banjac Lopandić, članovi vijeća, uz učešće višeg stručnog saradnika Vedrana Kneževića, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog S. K., zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, povodom žalbe okružnog javnog tužioca u Doboju protiv presude Osnovnog suda u Derventi broj 84 0 K 070050 24 K 2 od 28.04.2025. godine, na sjednici održanoj 16.03.2026. godine donio je

P R E S U D U

Odbija se, kao neosnovana, žalba okružnog javnog tužioca u Doboju izjavljena protiv presude Osnovnog suda u Derventi broj 84 0 K 070050 24 K 2 od 28.04.2025. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Derventi broj 84 0 K 070050 24 K 2 od 28.04.2025. godine optuženi je oslobođen od optužbe da je u vrijeme, mjestu i na način opisan u izreci te presude, učinio krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske (u daljem tekstu: KZ RS). Istom presudom odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava, a oštećena D. S. je sa imovinskopравnim zahtjevom upućena na parnični postupak.

Protiv te presude okružni javni tužilac u Doboju (u daljem tekstu: tužilac) je blagovremeno izjavio žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Iz odgovora na žalbu koji je dostavio branilac optuženog, advokat Goran Maksić iz Dervente, proizilazi prijedlog da se žalba tužioca odbije kao neosnovana.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u smislu člana 320. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske" 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21 - u daljem tekstu ZKP RS) ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Ispitujući prvostepenu presudu u dijelu u kojem se pobija žalbom ovaj sud je našao da je prvostepeni sud oslobodio optuženog od optužbe jer je nakon analize i ocjene izvedenih dokaza zaključio da iskaz oštećene, da ju je kritične prilike optuženi uhvatio za vrat i počeo da davi, nakon čega ga je ona refleksno udarila laktom u stomak i razbila šakom stakleni sto, te je otključala vrata i pobjegla napolje, gdje ju je optuženi sustigao automobilom, ubacio je u auto i

udarao rukama po tijelu i vratio je kod sebe kući, ne može poslužiti kao pouzdan osnov za utvrđenje odlučnih činjenica jer je doveden u ozbiljnu sumnju dokazima odbrane, a prije svega saglasnim iskazima optuženog, te svjedoka Ž. K. i M. L., koja je kritične prilike bila u kući optuženog i potvrdila njegovu odbranu da je oštećenu samo uhvatio za ruke kako bi je smirio, ali i objektivnim dokazom nalazom i mišljenjem vještaka sudske medicine, koji je u skladu sa iskazom optuženog u dijelu u kojem svjedoči o mogućem mehanizmu nastanka povreda na oštećenju.

Ovaj sud je u skladu sa žalbenim navodima, ispitao pobijanu presudu u odnosu na žalbeni prigovor kojim se ukazuje na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačka k) ZKP RS, te našao da takva povreda nije učinjena. Naime, iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je sud dao jasne, određene i logički povezane razloge o svim odlučnim činjenicama koje su bile od značaja za donošenje odluke. Razlozi presude, suprotno stanovištu žalbe, nisu kontradiktorni, niti su u suprotnosti sa sadržinom izvedenih dokaza. Prvostepeni sud je precizno naveo koje je dokaze izveo, na koji način ih je cijenio, te iz kojih razloga je određenim dokazima priklonio vjeru, dok druge nije prihvatio kao pouzdane. Posebno je obrazložio zbog čega nalazi da su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi za primjenu instituta nužne odbrane, kao osnova koji isključuje postojanje krivičnog djela. Time je isključeno postojanje povrede na koju se žalbom ukazuje. Osim toga, prvostepeni sud nije povrijedio objektivni identitet optužbe i presude time što je iz izreke izostavio dio koji se odnosi na povredu psihičkog integriteta oštećene. Iz samog dokaznog postupka proizilazi da takvi navodi nisu našli potvrdu u izvedenim dokazima, te je sud u skladu sa utvrđenim činjeničnim stanjem, pravilno ograničio činjenični opis na one radnje i posljedice koje su dokazane. O takvom postupanju sud je dao valjane i argumentovane razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud.

U pogledu žalbenih navoda kojima se osporava pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja, ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud izvršio savjesnu, logičnu i sveobuhvatnu ocjenu svih izvedenih dokaza. Sud je detaljno analizirao i cijenio iskaze oštećene, svjedoka S. B. i I. D. i maloljetnog svjedoka N., ali ih nije posmatrao izolovano, već ih je doveo u vezu sa odbranom optuženog, iskazima svjedoka odbrane Ž. K. i M. L. koja je bila očevdac kritičnog događaja, kao i sa nalazom i mišljenjem vještaka sudske medicine. Upravo takvim komparativnim pristupom sud je došao do zaključka da postoje značajne nedosljednosti i neusklađenosti u dijelu iskaza koji terete optuženog. Iskazi svjedoka odbrane su u bitnim segmentima međusobno saglasni, kao i saglasni sa odbranom optuženog u pogledu toka predmetnog događaja i mehanizma nastanka povreda kod oštećene, gdje je naveo da je istu uhvatio za ruke i držao da je smiri. Njihovi iskazi nisu ostali usamljeni, već su potkrijepljeni stručnim nalazom vještaka sudske medicine, kome pobijana presuda opravdano pridaje značaj. Vještak dr Dalibor Nedić je dao stručno objašnjenje mogućeg mehanizma nastanka uočenih povreda kod oštećene, pri čemu je naveo da su povrede na gornjim ekstremitetima oštećene kompatibilne sa hvatanjem za ruke, što je u skladu sa verzijom događaja koju je iznio optuženi, te da takve povrede nisu podobne za nastanak padom na tupo-tvrdu podlogu. S druge strane, povrede koje bi upućivale na hvatanje za vrat, gušenje ili udaranje po tijelu nisu objektivizirane sa medicinskom dokumentacijom, niti su izvedeni dokazi koji bi upućivali na ugrožavanje njenog duševnog stanja nekom radnjom preduzetom od strane optuženog, koja bi predstavljala radnju izvršenja predmetnog krivičnog djela, a kako se to pravilno ukazuje i u odgovoru na žalbu.

U okolnostima kada iskazi oštećene i maloljetnog N., na koje žalba naročito ukazuje, nisu potvrđeni objektivnim medicinskim nalazima, a pri tome su dodatno relativizovani i dovedeni u sumnju ostalim izvedenim dokazima, posebno dokazima odbrane, prvostepeni sud je osnovano

ocijenio da ne postoji potreban stepen izvijesnosti za prihvatanje činjenične verzije događaja koju zastupa optužba.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je pravilno primijenio materijalno pravo kada je zaključio da su radnje optuženog, koje su dokazane u toku glavnog pretresa, preduzete u uslovima nužne odbrane. Iz izvedenih dokaza proizilazi da je postojao istovremeni i protivpravni napad usmjeren prema dobru optuženog (njegovoj imovini), na koji je on reagovao hvatanjem oštećene za ruke radi njegovog odbijanja. Intezitet upotrijebljene sile bio je ograničen i srazmjeran okolnostima koje su bile nužne da se napad odbije, a karakter i lokalizacija utvrđenih povreda ne ukazuju na prekoračenje granica takve odbrane. Iz izvedenih dokaza ne proizilazi da je optuženi prekoračio granice nužne odbrane, niti da je postupao sa ciljem nanošenja povreda izvan onoga što je bilo potrebno da se napad odbije.

Slijedom iznesenih razloga, ovaj sud ocjenjuje da su žalbeni navodi tužioca neosnovani, da je prvostepeni sud na potpun i pravilan način utvrdio sve odlučne činjenice, te da je na tako uvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio Krivični zakonik. Stoga je osnovano donio oslobađajuću presudu i optuženog oslobodio od optužbe primjenom člana 298. stav 1. tačka a) ZKP RS.

To su razlozi zbog kojih je ovaj sud, na osnovu člana 327. ZKP RS, odbio žalbu tužioca kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Vedran Knežević

Predsjednik vijeća
Marijana Lazić Miladinović